

Baggrunden for Dansk Museums Dokumentations Standard

Standarden beskriver, hvordan museerne bør strukturere deres registrering, så det sikres, at informationerne kan udveksles såvel nationalt som internationalt.

Udveksling af oplysninger museerne imellem har fundet sted gennem mange år, men da computerne i midten af 1980'erne for alvor holdt deres indtog på de danske museer, voksede mulighederne for denne form for dataudveksling. I takt hermed steg også behovet for at have standarder for, hvordan de mange informationer på museerne skulle struktureres, så de kunne gøres til genstand for sådanne udvekslinger.

Et yderligere incitament til at udarbejde standarder var også de muligheder, man kunne se for på længere sigt at anvende computere til opbygningen af fællesregistre, hvori oplysninger kunne søges på tværs af museerne. Og endelig anede man en international udveksling af museale data som et fjernt fremtidsperspektiv

Det første skridt

I 1985 nedsatte Statens Museumsnævn et edb-udvalg med deltagere fra såvel de to centrale museer, Nationalmuseet og Statens Museum for Kunst, som fra museerne ude i landet for her at diskutere, hvilken faglig dokumentationsstandard, man ville anbefale anvendt på museerne.

Ideen med at udarbejde en standard på dette relativt tidlige tidspunkt skulle være, at museer, der ville i gang med at anvende edb til museumsdokumentation, skulle kunne bruge denne standard, hvis de selv gik i gang med at udvikle edb-systemer eller eventuelt fik tilbudt systemer udefra. Ved at holde systemernes formåen op mod standardens krav, kunne man så vurdere et system ud fra, om det opfyldte standardens krav.

Med jævne mellemrum er dele af standarden taget op til revision i det daværende Museernes Registerudvalg i takt med, at nye behov er opstået, eller man har konstateret mangler i den eksisterende standard.

Teknologiafhængig standard

En vigtig egenskab ved en dokumentationsstandard er, at den skal være teknologiafhængig. Dvs. at standarden ikke må være entydigt knyttet til en bestemt teknisk løsningsmodel, f.eks. et bestemt program eller en bestemt databasemodel. Dokumentationsstandard for de danske museer er først og fremmest en museumsfaglig standard, der beskriver:

- Hvilke kategorier af oplysninger eller data der skal kunne dokumenteres
- Hvilke krav der skal stilles til validering eller kontrol af disse data, f.eks. i form af fælles faglige referencelister (som f.eks. "Den Grønne Registrant")

Hvorfor en dokumentationsstandard?

Undertiden kan man se det synspunkt fremført, at hvis blot data i to forskellige systemer med forskellige faglige dokumentationsstandarder er lagret elektronisk, vil man altid kunne lave en konvertering fra det ene system til det andet. Det er imidlertid en sandhed med alvorlige modifikationer:

Et simpelt eksempel: Hvis man har syv blyanter, hvoraf de tre er blå, og fire er røde, og de fem af blyanterne er lange, og to korte, og registrerer disse blyanter i to forskellige systemer, hvor man

ifølge den ene dokumentationsstandard registrerer blyanternes farve og ifølge den anden blyanternes længde, vil selv det mest intelligente edb-system ikke kunne foretage en konvertering fra det ene system til det andet. Den eneste måde at sikre en 100 % korrekt og fuldstændig konvertering mellem to forskellige elektroniske dokumentationssystemer er, at de anvender en fælles faglig dokumentationsstandard.

Opdeling i kategorier

Når man skal ordne de mange faglige oplysninger i en dokumentation på en overskuelig måde, er det praktisk at opdele informationerne i nogle kategorier. Kategorierne udtrykker en intellektuel struktur for den beskrivelse, som man vil tilgodese i sin dokumentation. Kategorierne kan også siges at udgøre en skematisk repræsentation af de krav og antagelser, der ligger implicit i museernes tradition og daglige praksis. Ved udgrænsningen af kategorier i museumsstandarden analyserede de deltagende museumsfolk denne tradition og praksis og opdelte informationerne i kategorier og underkategorier bestående af sæt af naturligt sammenhørende oplysninger.

I den nuværende organisationsstruktur er det Kulturarvsstyrelsen, der er ansvarlig for dokumentationsstandarden.

De to hovedkategorier i standarden er Museumssager og Kunstværker. Under de to hovedkategorier oprettes/tilknyttes de øvrige kategorier og underkategorier. Under Museumssager er det f.eks. : Genstande, Fotos/film, Storformater mv. Under Kunstværker er det f.eks. Kunstnere, Udstillinger, osv.

En nærmere formel beskrivelse af Dansk Museums Dokumentations Standard findes i form af et XML-schema, som kan rekvireres fra Kulturarvsstyrelsen.

Eske Wohlfahrt
Kulturarvsstyrelsen
august 2010